

[Stæhr Johansen.]

krigstidens Arbejde, har forhaabentlig ændret den Indstilling, som man ellers har haft fra Statsmagtens Side. Dér synes jeg der er Grund til med Taknemmelighed at konstatere, hvad den højtærede Indenrigsminister har sagt her i Besvarelse af det ærede Medlem Hr. Nørlunds Tale. Indenrigsministeren saa med meget stor Venlighed paa det danske Idrætsliv. Det er ganske givet, at Idrættens Betydning er overmaade stor her i Landet. Naar man ved, at Dansk Idrætsforbund tæller ikke mindre end 621 000 Medlemmer, forstaar man, hvilket betydningsfuldt Arbejde der er udrettet i de danske Idrætsorganisationer, men til Gengæld kan oplyses, at med det Tilskud, som tilflyder Dansk Idrætsforbund, forholder det sig saadan, at det udgjorde i 1944—45 93 000 Kr. og i 1945—46 113 400 Kr. Det er jo kun omkring 50 Øre pr. Medlem, Staten her yder som Tilskud. Nu maa det naturligvis erkendes, at der er andre Omraader, hvor det offentlige yder Tilskud til Idrætten. Det maa her særlig understreges, at i de fleste Kommuner ude omkring i Landet gives der Tilskud under den Form, at man opretter Idrætspladser, ligesom enkelte Kommuner har støttet Instruktørvirksomheden. Man har jo set, hvordan der her i Danmark var rejst sig det ene smukke Stadion efter det andet, og det er væsentligt sket ved kommunale Tilskud. Men naturligvis, det direkte Tilskud til Dansk Idrætsforbund har ikke været meget stort. Det er derfor naturligt, at et saadant Spørgsmaal kommer frem, idet Idrættens Udvikling langt fra er standset, tværtimod, alle Sportsforeninger kan glæde sig over en forøget Tilgang, men det giver jo ogsaa forøgede Udgifter, og skal der ske en virkelig Udvikling af Idrætslivet, en Udvikling, som jeg tror alle er enige om, det vil være værdifuldt at støtte, kan man ikke nøjes med de Tilskud, som Staten i Øjeblikket bevilger til dansk Idræt.

Spørgsmaalet har ogsaa været rejst her i Folketinget, bl. a. af det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, som under den stortalitise Debat ved Tillægsbevillingslovens tredie Behandling fik Tid til at nævne det Ord, der har svævet i Luften gennem det sidste Par Aar netop mellem Idrættens Udøvere, nemlig Tipstjeneste. Det er rigtigt, som den højtærede Indenrigsminister allerede har sagt, at der kan siges baade for og imod, men vi har det Held, at en Nation, der staar os nærmere end maaske nogen anden, nemlig Sverige, gennem en Række Aar har haft en Tipstjeneste, som efter de svenske Idræts-

lederes Udtalelser har virket ualmindelig tilfredsstillende og har været et værdifuldt Led i Tilskuddene til Idrætten. Naturligvis er det let nok at staa og kræve Penge til Idrætten, men vi har i dette høje Ting beskæftiget os med adskillige Millionbeløb i denne Samling, og vi vil komme til at beskæftige os med flere endnu, saa det vil vel snart være vanskeligt at spænde Skatte-skruen haardere. Hvis der findes andre Muligheder, saa at Idrætten kan komme til at hvile i sig selv, maa det derfor tages under Overvejelse, og trods de Indvendinger, der er mod Tipstjenesten, mener jeg alligevel at kunne sige, at set paa Baggrund f. Eks. af Totalisatorindtægterne, som har gavnet de Sportsgrene, der har nydt godt af dem, uhyre meget, vil en Tipstjeneste bygget op efter de svenske Erfaringer være yderst værdifuld og vil kunne indbringe betydelige Beløb til den Idræt, der har saa haardt Brug for Penge.

Den højtærede Indenrigsminister udtalte, at han var ikke uvillig til at drøfte Spørgsmaalet om Nedsættelse af en Kommission. Jeg vil mene, at man bør underkaste Forslaget en hurtig Udvalgsbehandling her i Tinget og drøfte visse Spørgsmaal nærmere med Forslagsstillerne. Ordføreren for Forslagsstillerne var i hvert Fald inde paa eet Spørgsmaal, med Hensyn til hvilket jeg og mit Parti ikke paa nogen Maade kan være enig med ham, nemlig Idrætslivets organisatoriske Opbygning. Jeg kan slet ikke være enig med det ærede Medlem om, at den danske Idræts organisationsmæssige Opbygning nærmer sig Kaos, tværtimod! Der er under Dansk Idrætsforbund opbygget et System, langt ud til de mindste Klubber paa Landet, paa Frivillighedens Grundlag, et efter min Opfattelse glimrende organisatorisk System, hvor Idrættens egne Udøvere vælger deres Ledere, og disse Ledere udfører et uegennyttigt Arbejde til Gavn for Idrætten. Man har i Toppen, nemlig Dansk Idrætsforbund, i Virkeligheden et Billede af et demokratisk System — bygget op paa Ungdommen —, som jeg synes, vi med Rette kan være stolte af, og jeg kan slet ikke se — det vil jeg ogsaa sige til det ærede Medlem Hr. Victor Gram —, at nogen Revision paa dette Omraade er nødvendig. Jeg er for øvrigt ganske enig med det ærede Medlem Hr. Arnth Jensen om, at skal der foretages Forandringer, skal disse Forandringer foretages af Idrætsfolkene selv og ikke af andre Organisationer uden for Idrætsfolkenes Kreds. Den Opbygning, der har fundet Sted af dansk Idræt, har vi Grund til at være stolte over, og den trænger ikke til